

Amendamentul 27**Oreste Rossi**

în numele Grupului EFD

Raport**A7-0033/2012****Chris Davies**

referitor la o foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de carbon până în 2050
(2011/2095(INI))

Propunere de rezoluție [articolul 157 alineatul (4) din Regulamentul de procedură] de înlocuire a propunerii de rezoluție fără caracter legislativ A7-0424/2012**Rezoluția Parlamentului European referitoare la o foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de carbon până în 2050***Parlamentul european,*

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050” (COM(2011)0112) și documentele de lucru care o însoțesc (SEC(2011)0288) și (SEC(2011)0289),
 - având în vedere Raportul Comisiei intitulat „Progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor Protocolului de la Kyoto” (COM(2011)0624) și documentul însoțitor (SEC(2011)1151),
 - având în vedere pachetul UE privind clima și energia,
 - având în vedere propunerile de reformare și de modificare a Directivei privind piețele instrumentelor financiare¹ și a Directivei privind abuzul de piață² cu privire la certificatele de emisii din cadrul schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS),
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 23 octombrie 2011,
 - având în vedere concluziile COP-17 a CCONUSC, cunoscute sub numele de „Protocolul de la Durban”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea celor 15 își depășise deja obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Protocolului de la Kyoto; întrucât obiectivul unilateral de reducere mai constrângător fixat de pachetul de măsuri privind clima și energia al Uniunii este

¹ COM(2011)0656 și COM(2011)0652.

² COM(2011)0651.

aproape atins și ar putea fi chiar depășit;

- B. întrucât Parlamentul European și Consiliul European și-au declarat ambiția de a realiza o reducere cu 80-95 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2050;
- C. întrucât, totuși, negocierile desfășurate în cadrul COP al CCONUSC continuă să stagneze, dat fiind că anumite economii mari au declarat deja (cum ar fi Japonia și Rusia) sau au decis (cum ar fi Canada) că nu vor semna o a doua perioadă de angajare în perspectiva unui „Kyoto II”, iar Statele Unite nici măcar nu au ratificat prima perioadă de angajare; întrucât, ca reacție la această situație de impas, Comisia pretinde că încercarea de a avansa în mod unilateral, de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic, ar fi o eroare strategică;
- D. întrucât pachetul de măsuri privind climatul și energia al Uniunii Europene a fost adoptat în contextul în care au existat asigurări cum că celelalte țări mari producătoare de emisii și-ar fi luat angajamente analoage, dar nu s-a întâmplat astfel, fiind puțin probabil ca aceasta să se întâmple înainte cel mai devreme de 2020;
- E. întrucât după intrarea în vigoare a pachetului de măsuri privind climatul și energia al Uniunii Europene PIBul Uniunii este aproape în stagnare, astfel încât repercusiunile crizei din 2008 nu au fost încă amortizate în timp ce, pe de altă parte, țările BRIC înregistrează o creștere mare, chiar impetuoasă; întrucât, începând cu acel moment, prețul energiei nu a încetat să crească în Uniune, mult mai mult decât în alte părți;
- F. întrucât, pentru a putea efectua investiții pe termen lung, industria trebuie să fie clar informată asupra strategiei economice și industriale a Uniunii Europene,

Dimensiunea internațională și cadrul strategic

1. subliniază că, în prezent, UE trebuie să evolueze într-un domeniu în care regulile jocului nu mai sunt aceleași pentru toată lumea și că UE s-a plasat de la sine putere într-o poziție în care ar putea fi obiectul unui veritabil „dumping climatic”, pe lângă celelalte forme de dumping cu care se confruntă deja;
2. constată că, în aceste condiții, normele Uniunii în materie de climă se dovedesc a fi factori de încetinire a revirimentului său economic;
3. împărtășește pe deplin opinia conform căreia orice nou pas înainte în același sens, făcut de manieră unilaterală, ar fi o eroare strategică; prin urmare, nu sprijină foaia de parcurs a Comisiei pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de carbon până în 2050, deoarece consideră că aceasta reprezintă:
 - (a) o măsură periculos de pripită care ar putea pune capăt definitiv șanselor UE de a fi competitivă pe piața mondială;
 - (b) un temei neadecvat pentru propunerea unor inițiative legislative sau de altă natură în cadrul politicii economice și în domeniul climei, deoarece se întemeiază pe o evaluare a impactului care nu a fost actualizată pentru a lua în considerare ultimele scenarii ale UE privind mixul energetic al Uniunii;
 - (c) un instrument puțin verosimil pentru fixarea anumitor obiective sectoriale (dintre care se numără în primul rând eliminarea de facto a emisiilor în sectorul energiei, cel imobiliar

și cel terțiar);

4. invită Comisia să nu mai prezinte noi propuneri legislative privind clima, ci mai degrabă să înghețe punerea în aplicare a pachetului de măsuri privind climatul și energia al Uniunii Europene sau să se limiteze să vegheze, cel mult, la executarea legislației deja în vigoare privind clima în cadrul obiectivului „20-20-20”; în plus, solicită Comisiei să asigure menținerea unui cadru legislativ coerent, stabil, care să prevină irosirea enormelor investiții pe termen lung făcute deja de sector;
5. constată faptul că dezvoltarea și aplicarea tehnologiilor cu emisii scăzute de dioxid de carbon și aplicarea acestora cunoaște o creștere rapidă pe plan mondial, iar competitivitatea Europei va depinde în viitor de consolidarea nivelului investițiilor în domeniu și, înainte de toate, de aplicarea unor măsuri pentru a-și proteja propria producție ecologică de producția unor țări precum China, care sunt cele mai mari generatoare de emisii de gaze cu efect de seră;

Schema de comercializare a certificatelor de emisii

6. recunoaște că schema UE de comercializare a cotelor de emisii (ETS) reprezintă în prezent principalul instrument pentru reducerea emisiilor industriale și promovarea investițiilor în tehnologii cu emisii scăzute de carbon;
7. subliniază faptul că ETS este un instrument de flexibilitate ce permite realizarea unor obiective politice specifice care afectează în primul și în primul rând operatorii din domeniile care intră sub incidența schemei; invită, prin urmare, Comisia să adopte măsuri, înainte de începerea celei de-a treia etape, pentru a se asigura că aceasta funcționează astfel cum s-a prevăzut inițial;
8. subliniază, în acest sens, faptul că reclassificarea unităților de emisii din sistemul UE ETS ca instrumente financiare, astfel cum se prevede în propunerea de revizuire a Directivei privind piețele instrumentelor financiare, va impune noi cerințe de supraveghere a pieței pentru a evita multiplicarea unor active toxice create pornind de la instrumente derivate extrem de speculative, astfel cum s-a mai întâmplat deja în alte sectoare de piață; consideră că trebuie adoptate, cu titlu preventiv, toate măsurile care ar putea preveni acest lucru; invită, prin urmare, Comisia să revizuiască propunerea sa pentru a se asigura că sistemul ETS este protejat de efectele speculației pur financiare;
9. este extrem de preocupat de propunerile repetate de înghețare a certificatelor de emisii („set-aside”), măsură care urmărește creșterea artificială a cotației lor pe piață, dat fiind că:
 - (a) fără modificarea obiectivelor deja aprobate pentru 2020, lucru de altfel exclus în mai multe rânduri de Parlament și Consiliu, modificarea *a posteriori* prin impunere a acestui instrument de piață, având drept obiectiv determinarea în prealabil a prețului CO₂ sau introducerea de facto a unei taxe, revine la a dezavua sistemul însuși;
 - (b) această creștere artificială a certificatelor de CO₂ ar fi cu siguranță în avantajul operatorilor financiari ai comerțului cu CO₂, adică ar sprijini exact logica financiară și cea speculativă care sunt principalele responsabile de criza economică mondială actuală (întrarea directă a băncilor în sistemul ETS este un indicator tangibil);

(c) pe lângă costurile imputabile deficitului constatat în cazul certificatelor acordate cu titlu gratuit, întreprinderile s-ar confrunta cu creșterea de manieră necontrolată a costurilor aprovizionării cu electricitate prin imputarea prin facturi a costurilor suplimentare legate de CO₂ suportate de întreprinderile producătoare de energie;

(d) aceasta este o măsură care, încurajând delocalizarea emisiilor de CO₂, ar duce în mod paradoxal la creșterea emisiilor globale;

Relocarea emisiilor de dioxid de carbon

10. solicită Comisiei să publice detaliile privind contribuția reală a UE la reducerea emisiilor globale de CO₂ din 1990, ținând seama de consumul de produse fabricate acum în țări terțe;
11. invită Comisia să prezinte o analiză a sectoarelor în care alocarea cu titlu gratuit a certificatelor nu previne relocarea emisiilor de dioxid de carbon;
12. constată că normele actuale care vizează evitarea relocării emisiilor de dioxid de carbon s-au dovedit oricum a fi, în ansamblu, ineficiente; observă, de fapt, că exact în sectoarele cele mai expuse la acest fenomen continuă să se închidă întreprinderi în cadrul Uniunii, date fiind costurile indirecte suplimentare generate de schema ETS, care nu sunt compensate cum ar trebui;
13. consideră că, având în vedere „dumpingul climatic” cu care UE se confruntă în prezent, doar impunerea unei taxe pe dioxidul de carbon la frontierele sale ar putea preveni în mod eficient relocarea emisiilor de dioxid de carbon; solicită, de asemenea, ca statele membre să fie autorizate să compenseze până la 100 % din costurile suplimentare indirecte suportate de către sectoarele cele mai expuse;

Eficiența energetică

14. solicită Comisiei să-și retragă propunerea de directivă privind eficiența energetică¹ și reformularea acesteia astfel încât aceasta să nu aducă atingere dreptului fiecărui stat membru de a determina condițiile de exploatare a resurselor sale de energie, alegerea sa între diverse surse energetice și structura generală a aprovizionării sale cu energie²; solicită Comisiei ca propunerea sa să nu stabilească, în niciun caz, obiective obligatorii;
15. reafirmă principiul conform căruia nu economisirea energiei garantează eficiența energetică, ci vice-versa; solicită ca toate actele legislative privind eficiența energetică să ia în considerare acest aspect;

Cercetare și dezvoltare

16. solicită Comisiei să se asigure că programul Orizont 2020 stabilește drept prioritate necesitatea de a dezvolta tehnologii care să poată stimula competitivitatea UE;

Tehnologie

¹ COM(2011)0370.

² Articolul 192 alineatul 2 paragraful 2 din TFUE.

17. solicită Comisiei să garanteze imparțialitatea în ceea ce privește alegerile tehnice efectuate pentru a asigura testarea și aplicarea celor mai adecvate tehnologii de reducere a emisiilor pentru fiecare sector și zonă geografică;
18. subliniază faptul că tehnologia CSC este încă într-un stadiu experimental și că atât potențialul efectiv al acesteia de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, cât și siguranța și contribuția sa la dezvoltarea durabilă sunt departe de a fi dovedite;
19. observă, totuși, că, în eforturile sale de a atinge obiectivele stabilite prin foaia de parcurs, Comisia se arată prea optimistă insistând pe această tehnologie și conferindu-i un rol salvator, însuși caracterul verosimil al comunicării putând, astfel, să fie pus sub semnul întrebării;

Producția de energie electrică

20. îndeamnă Comisia să realizeze o nouă evaluare de impact detaliată și actualizată care să țină cont de ultimele scenarii ale UE privind mixul energetic, având în vedere planurile de eliminare a energiei nucleare, pe care mai multe state membre sunt pe cale să le adopte în urma accidentului de la Fukushima;

Transporturi

21. salută progresele, mult peste așteptări, care au fost realizate de producătorii de autovehicule în domeniul reducerii emisiilor de CO₂ ale autoturismelor și subliniază importanța pe care o prezintă pentru eficiența energetică îmbunătățirea atât a combustibililor, cât și a anvelopelor și a aerodinamicii; recomandă Comisiei, în cazul în care și-ar propune să stabilească pe viitor limite mai stricte cu privire la nivelul mediu al emisiilor de CO₂ al noilor autoturisme, ca acestea să rămână fezabile la nivel industrial și durabile din punct de vedere economic și să țină cont de evoluțiile tehnologice și ale pieței;

Agricultura

22. îndeamnă Comisia și statele membre să nu ia măsuri de încurajare a schimbării destinației terenurilor agricole spre utilizări sau producții care să nu aibă un caracter pur alimentar și invită Comisia să aperse și să recupereze zonele abandonate;
23. previne Comisia că ecologizarea („greening”), astfel cum a fost prezentată în propunerile legislative privind viitorul PAC 2014-2020, nu va fi nici eficientă, nici rentabilă în termeni reali pentru agricultori; prin urmare, invită Comisia să evalueze, înainte de a lua decizii, realitatea de pe teren, ținând seama de extinderile învecinate și/sau apropiate de terenuri;
24. recomandă, în acest sens, ca ajutoarele pentru ecologizare din cadrul noului PAC să fie considerate ajutoare separate de ajutoarele directe și/sau facultative în raport cu acestea;

Ocuparea forței de muncă

25. avertizează că va fi foarte greu ca pierderile considerabile și constante determinate de

„dumpingul climatic” în domeniul structurii industriale și al locurilor de muncă să fie compensate integral prin crearea unor noi locuri de muncă ecologice și că, în orice caz, acest lucru nu se poate petrece nici pe termen scurt, nici în mod automat;

26. se teme că statele membre nu vor mai fi capabile să suporte costurile sociale ale „dumpingului climatic” în cazul în care continuă presiunea puternică a piețelor asupra stabilității bugetelor acestora; solicită, prin urmare, Comisiei să adopte măsurile antidumping necesare și corespunzătoare;
27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Or. it